

[Indenrigs- og boligministeren.]

bebyggede område. Mindretallet finder derfor, at den ved forslaget gennemførte mandatfordeling er urimelig.“

Her fastslår det ærede medlem som en regel, hvad der efter min opfattelse højst vil gælde som en undtagelse. Jeg tror derfor ikke, der er nogen anledning for det høje tings medlemmer til at deltage i det ærede medlem hr. Thisted Knudsens bekymring over, at vi ikke ved dette lovforslag skiller sol og vind så ligeligt, som det nu er muligt, når man ikke vil tillægge hver enkelt stemme nøjagtig den samme værdi.

Det ærede medlem hr. Steen gjorde nogle bemærkninger om § 43. Til disse bemærkninger har jeg nogle få betragtninger. Det ærede medlem var af den opfattelse, at folkets vilje hidtil havde udkrystalliseret sig — jeg tror, det var det udtryk, han brugte — i partierne, i denne rigsdag i 6 partier, og han fandt, at man, for at folkeviljen kunne komme til at hævde sig, måtte give den åben plads til selv i småbidder at komme ind i den høje rigsdag og deltage i arbejdet her. Jeg har engang overfor denne betragtning anført, at det da også gjaldt om at få en arbejdsduelig rigsdag. Det ærede medlem spurgte, hvad jeg mente dermed. Jeg mener dermed, at jo flere partier der bliver i denne sal, des mindre arbejdsduelig bliver rigsdagen. Det forslag, som et flertal har stillet, går ikke ud på at udelukke nogen partier fra deltagelse i arbejdet på rigsdagen, men det forlanger blot, at disse partier skal have nået en sådan størrelse, at de med rette kan gøre sig gældende i rigsdagsarbejdet.

Vi taler om mangel på politisk interesse her i landet, og vi ved også allesammen meget vel, at en af årsagerne til, at den politiske interesse ofte viser sig at være så lav, som tilfældet har været i disse år, er, at de principielle synspunkter, som partierne møder med, har vanskeligt ved at leve for befolkningens åsyn, såsnart de skal omplantes til arbejdet i denne sal, fordi vi er nødt til i stadig stigende udstrækning, og i denne rigsdag vel i højere grad end nogensinde tidligere, gennem kompromisser at søge at nå et resultat. Når det ærede medlem hr. Steen komplementerede både rigsdagen og regeringen for alt det, der var sket i disse år, skal jeg lade komplimenten blive stående, men gøre opmærksom

på, at det er ikke sikkert, at de resultater, der er opnået, havde kunnet opnås, hvis vi havde været 8 eller 10 partier. Den omstændighed, at vi står matematisk så nogenlunde lige, har på en vis måde præget den politiske situation og stillet sine krav, men den kan ingenlunde anses for typisk for, hvad en rigsdag kan udrette, hvis der kommer flere partier.

Der tales også ofte om mangel på interesse — selv i dette høje ting — for forhandlingerne her i salen, og vi ved, at denne tale ofte uden nogen som helst forklaring oversættes overfor offentligheden på en måde, som ikke er rimelig overfor arbejdet, men der er måske dog, når alt kommer til alt, en vis undskyldning i den kendsgerning, at her er 6 ordførere efter hinanden i hver eneste sag ved tre behandlinger i mange tilfælde i alt fald nødt til at tage ordet for på deres partiers vegne at forklare dette eller hint. Jeg tror ikke, det er befordrende for den politiske interesse, at talerstolen i den grad skal blokeres af de officielle synspunkter. Jeg har den personlige opfattelse, at det, der er en fare for den politiske interesse i et land, er, hvis det ikke er muligt at placere ansvaret klart, at se standpunkterne nogenlunde tydeligt, og jo flere partier man lader komme ind ad dørene her, desto værre bliver denne udvikling, under forudsætning af at disse partier talmæssigt ikke er i stand til at bære et ansvar. (*Oluf Pedersen*: Det er dog gået i 35 år!). Ja, men det er ikke sikkert, at det bliver ved at gå i 35 år til. Jeg vil derfor mene, at det forslag, som § 43 omfatter, og som alligevel sikrer, at der skal være en vis styrke bag en bevægelse, før den kan blive repræsenteret på rigsdagen, også udfra hensynet til demokratiet, og jeg kan sige især udfra hensynet til demokratiet, er et rimeligt forslag. Jeg anbefaler derfor meget, at man stemmer imod det ændringsforslag, som er blevet stillet til § 43.

Det ærede medlem hr. Steen ser til venstre for sig i denne sag to ordførere, nemlig det ærede medlem hr. Helge Madsen og det ærede medlem hr. Alfred Jensen. Det ærede medlem hr. Helge Madsens og også det ærede medlem hr. Alfred Jensens synspunkt er for så vidt helt konsekvent, hvis man vil følge i alt fald en bogstavfortolkning af det ærede medlem hr. Steens ord. Jeg er derfor i højere grad modstander af de forslag, som det ærede medlem hr. Helge Madsen og det